

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Grønlandsudvalg

Dato: 15. april 2015
Enhed: Sundhedsjura og læ-
gemiddelpolitik
Sagsbeh.: SUMMSB
Sags nr.: 1501909
Dok nr.: 1684348

Folketingets Grønlandsudvalg har den 20. marts 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 67 (alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johan Lund Olsen (IA).

Spørgsmål nr. 67:

”Ministeren oplyser, at Sundhedsstyrelsen rutinemæssigt, som følge af en nordisk overenskomst, orienterer sundhedsmyndighederne i de andre nordiske lande, når en sundhedsperson mister eller får indskrænket sin autorisation. Ministeren oplyser også, at ordningen er sådan, at det herefter er sundhedsmyndighederne i de andre nordiske lande, som selv må tage stilling til, om sundhedspersonen udgør en potentiel fare for patienterne i de respektive lande. Ministeren oplyser endvidere, at det hidtil ikke har været praksis at underrette de grønlandske myndigheder på linje med de andre nordiske lande. Ministeren bedes redegøre for, hvorfor Grønland som en del af Rigsfællesskabet har været forbigået denne ordning.”

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Sundhedsstyrelsen:

”Når en sundhedsperson mister eller får indskrænket sin autorisation orienterer Sundhedsstyrelsen de øvrige nordiske lande i medfør af overenskomsten af 14. juni 1993 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige. Grønland er således ikke kontraherende part i overenskomsten og er ikke nævnt i overenskomsten.

Grønland må i den forbindelse betragtes som en del af rigsfællesskabet. For Grønland gælder da også, at det er dansk autorisation, der giver grundlag for at arbejde i Grønland, og at Grønland ikke autoriserer sundhedspersoner selv. (Eneste undtagelse til dette er den særlige grønlandske sygeplejerskeuddannelse). I modsætning til de øvrige nordiske lande, har det således ikke været nødvendigt for Grønland at modtage oplysningerne fra Danmark for at vurdere, om de konkrete sundhedspersoner måtte arbejde i Grønland.

En grønlandsk arbejdsgiver har samme muligheder som en dansk arbejdsgiver for at indhente informationer om sundhedspersoners autorisationsforhold ved at henvende sig til Sundhedsstyrelsen eller slå op i det elektroniske autorisationsregister. Dette var også tilfældet før Sundhedsstyrelsen besluttede at underrette de grønlandske myndigheder på lige fod med myndighederne i de øvrige nordiske lande.”

Jeg kan henholde mig hertil, idet jeg supplerende kan oplyse, at det af mit svar på SUU alm. del – spørgsmål 734 fremgår, at myndighederne i Grønland og på Færøerne siden marts 2015 har modtaget samme informationer som de øvrige nordiske lande, for så vidt angår sundhedspersoner, der har mistet eller fået indskrænket deres autorisation/ordinationsret.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Mie Saabye